

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВСП «ВІННИЦЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ КНТЕУ»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Приймальної комісії
ВСП «ВТЕФК КНТЕУ»

Н. І. Лозовська

2021 р.

ПРОГРАМА

ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

(на основі повної загальної середньої освіти)

ПРОГРАМА
ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ
(на основі повної загальної середньої освіти)

Пояснювальна записка

Програма вступних випробувань з історії України розроблена з урахуванням основних складових історичної свідомості, мети, змісту та результатів навчально-пізнавальної діяльності, які закладені в Державному стандарті базової і повної загальної середньої освіти та чинній навчальній програмі з історії України для закладів загальної середньої освіти. Вона охоплює шкільний курс історії України від найдавніших часів до сьогодення.

Програма передбачає перевірку рівня сформованості в абітурієнтів насамперед історичної компетентності, до елементів якої належать:

хронологічна компетентність – уміння орієнтуватися в історичному часі, встановлювати близькі та далекі причино-наслідкові зв'язки, розглядати суспільні явища в конкретно-історичних умовах, виявляти зміни і тяглість життя суспільства;

просторова компетентність – уміння орієнтуватися в історичному просторі та знаходити взаємозалежні в розвитку суспільства, господарства, культури і природного довкілля;

інформаційна компетентність – уміння працювати з джерелами історичної інформації, інтерпретувати зміст джерела, визначати їх надійність, виявляти і критично аналізувати розбіжності в позиціях авторів джерел;

логічна компетентність – уміння визначати і застосовувати теоретичні поняття для аналізу й пояснення історичних подій та явищ, ставити запитання та шукати відповіді, розуміти множинність трактувань минулого та зіставляти різні його інтерпретації.

аксіологічна компетентність – уміння формулювати оцінку історичних подій та історичних постатей, осмислювати зв'язки між історією і сучасним життям.

Мета програми: перевірити рівень сформованості в абітурієнтів національно-культурної ідентичності, патріотичного світогляду, активної соціальної та громадянської позиції, почуття власної гідності у результаті осмислення соціального та морального досвіду минулих поколінь, розуміння історії і культури України в контексті історичного процесу.

Ця мета має конкретизуватися в комплексі **завдань**, серед яких пріоритетними є:

– поглиблення інтересу до історії як сфери знань і навчального предмета, розвиток мисленнєвих здібностей та умінь, необхідних для розуміння сучасних викликів;

– набуття системних знань про факти, події, явища, тенденції в Україні та світі ХХ–ХХІ ст. з позицій: цінності життя людини, досвіду українського державотворення, утвердження єдності й соборності Українського народу, значення європейських культурних і правових традицій для суспільних процесів в Україні, зміцнення національних інтересів і суверенітету, цілісності та непорушності кордонів Української держави в контексті світового історичного процесу;

– розвиток історичного, критичного та творчого мислення, здатності розуміти загальний хід історичного процесу, проблеми, що стоять перед країною та світом;

– спонукати до усвідомлення національного інтересу, необхідності захисту суверенітету, територіальної цілісності своєї держави в умовах реальних військово-політичних, інформаційних та інших викликів;

– долучення до духовних і культурних надбань і цінностей, історико-культурних традицій українського й інших народів;

– сприяння формуванню політичної та правової культури, громадянської самосвідомості, пошани до державної символіки України в гармонійному поєднанні із національними та загальнолюдськими цінностями.

Програма складається з пояснювальної записки, структурованих за розділами очікуваних результатів навчально-пізнавальної діяльності абітурієнтів і змісту навчального матеріалу з історії України як основи для досягнення цих

результатів. Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності студентів зорієнтовані на формування предметних і ключових компетентностей і викладені через знання й уміння, які відповідають знаннєвому, смисловому й діяльнісному компонентам.

Зміст історичного матеріалу базується на таких пріоритетах: усталена періодизація новітньої історії; національна спрямованість, принципи історичної пам'яті, хронологічної послідовності, науковості, логічності, гуманізації, проблемного викладання, національної спрямованості, полікультурності; органічне й оптимальне дотримання пропорцій між політичною, соціально-економічною та культурною складовими історичного процесу; загальнонаціональною історією, регіоналістикою й історичним краєзнавством; виокремлення побутової історії та особливостей трансформації рівня життя населення відповідно до подій, що відбувалися в Україні та світі.

Зміст програми

Результати навчально-пізнавальної діяльності	Зміст історії України
<u>Тема 1. Вступ до історії України</u>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none">– значення термінів «історія» й «історик»;– мотиви інтересу (звернення) людини до минулого;– взаємопов’язаність минулого, теперішнього і майбутнього;– завдання історії як шкільного предмета. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none">– використовувати термін «історія» в різних значеннях (як оповідь, як досвід, як живу пам’ять про життя людей у минулому, як науку);– вправно користуватися підручником.	<p>Що таке минуле, сучасне і майбутнє. Багатоманітність історії. Історія як наука та навчальний предмет. Історія України – складова європейської історії.</p>
<u>Тема 2. Історичні передумови формування української державності</u>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none">– назви відомих пам’яток (стоянок) первісних людей на теренах України;– винаходи і пам’ятки культури первісних людей (за матеріалами з теренів України).– сутність «неолітичної революції» як процесу переходу людства від привласнювального (збиральництво, мисливство, рибальство) до продуктивного (відтворювального) господарства (землеробства, скотарства і ремесел);– сутність первісних форм релігійних вірувань: фетишизму, тотемізму, анімізму та магії;– риси господарства, суспільного устрою й світосприйняття як основу історичного опису життя людей у минулому;– поняття «homo sapiens (людина розумна)», «стоянка первісних людей», «археологічна культура», «родова громада (рід)», «територіальна (сусідська) громада», «плем’я», «ремесло», «мораль», «звичай». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none">– співвіднести археологічну й історичну періодизацію історії стародавнього світу;– показати на карті стоянки первісних людей і територіальні межі трипільської культури;– описати спосіб життя первісних людей;	<p>Як працюють археологи. Природні умови, спосіб життя, суспільна організація, світорозуміння і мораль первісних людей. Основні стоянки і пам’ятки первісних людей на території України. Трипільська археологічна культура.</p>

Тема 3. Київська Русь, її суспільно-політичний розвиток

ЗНАТИ:

- час утворення Київської держави (Русі-України), дати перших русько-візантійських договорів, повстання древлян проти князя Ігоря;
- території розселення слов'янських племен на теренах України, напрямки походів перших київських князів.

РОЗУМІТИ:

- основні версії походження назви «Русь» («Русь-Україна»);
- передумови утворення держави у слов'ян, які жили на теренах України;
- роль міста Києва в утворенні Русі;
- поняття «Русь» («Русь-Україна»), «князь», «дружина», «полюддя», «данина», «печеніги», «язичництво»;
- історичний портрет особистості як опис, що включає перелік ключових рис зовнішності й характеру, особисту оцінку вдачі особи та думку про неї сучасників, характеристику публічної (політичної, наукової, громадської та ін.) діяльності особи, ставлення сучасників і власне ставлення до цієї діяльності та її результатів.

РОЗУМІТИ:

- місце Русі-України серед європейських держав після прийняття християнства;

РОЗУМІТИ:

- поняття «вотчина», «бояри», «шлюбна дипломатія», «собор», «ікона», «графіті», «мозаїка», «фреска», «митрополія», «книжкові мініатюри».

Розселення слов'янських племен на території України. Господарство та суспільство слов'ян. Сусіди східних слов'ян. Утворення Русі-України. Київські князі (Аскольд, Олег, Ігор, Ольга, Святослав).

Внутрішня і зовнішня політика Володимира Великого. Впровадження християнства. Київська держава (Русь-Україна) за Ярослава Мудрого. «Руська правда». Суспільний устрій. Влада князя. Повсякденне життя. Господарство. Міста. Ремесла. Торгівля. Культура.

Передумови політичного дроблення Київської держави. Любецький з'їзд князів. Правління Володимира Мономаха. Київське, Переяславське та Чернігівське князівства в середині XII – першій половині XIII ст. Політичне і соціально-економічне життя (оглядово). Галицьке і Волинське князівства в другій половині XII ст. Ярослав Осмомисл (оглядово). Культура Русі-України в другій половині XI – першій половині XIII ст. Кочові народи степів України X–XIII ст. Крим у складі Візантійської імперії

Тема 4. Галицько –Волинська держава

<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – дати утворення Галицько-Волинської держави, битви на річці Калці, час монгольської навали на Русь, дату коронування Данила Романовича; <p>РОЗУМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – особливості підпорядкування окремих руських князівств Монгольській імперії (Золотій Орді); – передумови посилення західноєвропейських культурних впливів на теренах Королівства Руського; <p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – території Галицько-Волинської держави та сусідніх держав, напрямки походів монголів на Русь. <p>РОЗУМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – передумови посилення західноєвропейських культурних впливів на теренах Королівства Руського; <p>РОЗУМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – поняття «ярлик», «баскак», «берестяна грамота»; – особливості політичного устрою, господарського розвитку і культури русько-українського суспільства як визначальні умови збереження його самобутності під час монгольського завоювання. 	<p>Утворення Галицько-Волинської держави. Походи монголів на Русь. Підпорядкування руських князівств Монгольській імперії (Золотій Орді). Король Данило – будівничий Галицько-Волинської держави. Галицько-Волинська держава за наступників Данила Романовича та її розпад. Культура Галицько-Волинської держави XIII – першої половини XIV ст.</p>
<p><u>Тема 5. Руські удільні князівства у складі іноземних держав</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – час входження українських земель до складу різних держав, утворення Кримського ханства і його підпорядкування Османській імперії, дату Кревської унії; – територію русько-українських земель у складі різних держав. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – інкорпорацію (включення) руських князівств до складу сусідніх держав як обмеження владних повноважень місцевих правителів; – наслідки ліквідації удільних князівств для українського суспільства; – причини утворення незалежного Кримського ханства і встановлення над ним протекторату Османської імперії; – роль у житті давньоукраїнського суспільства різних соціальних верств і етнічних груп; – європейський характер культури русько-українського суспільства княжої 	<p>Інкорпорація руських удільних князівств до складу Великого князівства Литовського, Руського і Жемайтійського, інших держав. Кревська унія 1385 р. і українські території. Опір руських князів політиці централізації та його наслідки. Держава Феодоро в Криму (оглядово). Утворення Кримського ханства. Гіреї. Суспільний устрій та культура ханства. Суспільне і церковне життя на теренах України в XIV–XV ст. Сільське господарство. Ремесла і торгівля. Міста, магдебурзьке право. Пам'ятки середньовічної культури XIV–XV ст. Костянтин Острозький. Юрій Дрогобич.</p>

<p>доби;</p> <ul style="list-style-type: none"> – поняття «унія», «шляхта», «магнат», «султан», «магдебурзьке право». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – розташувати в хронологічній послідовності відомості про входження руських князівств до складу сусідніх держав, опір руських князів політиці централізації, утворення Кримського ханства і його підпорядкування Османській імперії; – показати на карті територію українських удільних князівств у складі сусідніх держав; територію Кримського ханства; місця подій, що визначали процес інкорпорації князівств південно-західної Русі в XIV–XV ст. до складу сусідніх держав; – визначити особливості господарського і культурного розвитку, зокрема розвитку міст на магдебурзькому праві; організації суспільства та влади в українських князівствах, що входили до складу Литовсько-Руської держави / Королівства Польського; – охарактеризувати господарство, політичний устрій та культуру Кримського ханства, повсякденне життя його населення (знаті й простолюдинів / кочовиків і осілого люду); – визначити причини та наслідки Кревської унії для української спільноти; укласти історичний портрет русько-українського діяча XIV–XV ст. 	
<p><u>Тема 6. Українські землі у складі Речі Посполитої в другій половині XVI ст.</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – дати укладення Пересопницького Євангелія, Литовських статутів, Берестейської церковної унії, утворення Київської (Києво-Могилянської) колегії, відновлення православної ієрархії, підписання «Пунктів для заспокоєння руського народу»; – адміністративно-територіальний устрій українських земель у складі Речі Посполитої. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – наслідки укладення Люблінської унії для українського суспільства; – роль фільваркового господарства в соціально-економічному житті Європи й України; – вплив Реформації і Контрреформації на суспільне життя українців у Речі Посполитій; – історичне значення розвитку книгодрукування та шкільництва на теренах України; 	<p>Статус українських земель у складі Королівства Польського, Великого князівства Литовського, Руського і Жемайтійського, Священної Римської та Османської імперій, Московського царства в першій половині XVI ст. Люблінська унія 1569 р. та її вплив на українське суспільство. Соціальна структура суспільства в Україні XVI ст. (магнати, шляхта, духовенство, містяни, селяни). Литовські статuti. Економічне життя села і міста: фільварки, цехи. Торгівля. Сільське та міське самоврядування. Криза православної церкви в XVI ст. Реформаційний та контрреформаційний рухи в Україні. Пересопницьке Євангеліє. Книгодрукування. Полемічна література. Православні братства. Василь-Костянтин Острозький. Церковні собори в Бересті 1596 р. Розкол православної церкви. Утворення унійної (греко-католицької) церкви. Боротьба за відновлення православної ієрархії.</p>

<ul style="list-style-type: none"> – поняття «фільварок», «оренда», «рента», «панщина», «унійна (греко-католицька) церква», «полемічна література», «церковні братства», «слов'яно-греко-латинська школа», «колегія», «академія», «вертеп», «гравюра». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – розташувати в хронологічній послідовності відомості про характерні для XVI і першої половини XVII ст. процеси соціально-економічного, політичного та культурного життя на теренах України; – показати на карті територіальний розподіл України на початок XVI ст. і зміни, що відбулися внаслідок Люблінської унії; – обґрунтувати власні судження про діячів церкви і культури XVI – першої половини XVII ст.; – охарактеризувати господарське, політичне та релігійне життя на українських землях у XVI – першій половини XVII ст.; – розкрити цілі та напрямки діяльності православних братств; – визначити причини і наслідки поширення на теренах України фільваркового господарства, розгортання діяльності православних братств, укладення Берестейської унії, утворення Острозької та Київської колегій (академій); <p>розпізнавати пам'ятки архітектури, зведені на теренах України в стилі ренесанс.</p>	<p>Реформи митрополита Петра Могили. Культурно-освітнє життя. Єзуїтські колегії, Острозька академія, братські школи. Київська (Киево-Могилянська) колегія. Містобудування, архітектура, образотворче мистецтво XVI – першої половини XVII ст.</p>
<p>Тема 7. Українські землі у складі Речі Посполитої в першій половині XVII ст.</p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – дати заснування першої Запорозької Січі, час виникнення реєстрового козацького війська та чинності «Ординації Війська Запорозького»; – напрямки походів козаків першої чверті XVII ст. <p>РОЗУМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – передумови і розвиток козацтва до окремого соціального стану; – затвердження урядом Речі Посполитої реєстрового війська в 70-х роках XVI ст. як початок визнання козацтва новим соціальним станом; – місце козацтва в захисті національних інтересів українського суспільства наприкінці XVI – у першій половині XVII ст.; – причини козацьких воєн (повстань); – поняття «козак», «зимівник», «Запорозька Січ», «кіш», «кошовий отаман», «козацька рада», «козацькі клейноди», «реєстрове козацтво», 	<p>Походження українського козацтва. Козацькі зимівники та поселення. Перші Січі. Дмитро Вишневецький. Запорозька Січ – козацька республіка. Реєстрове козацтво. Становлення козацького стану. Козацькі повстання кінця XVI ст. Походи козаків першої чверті XVII ст. Петро Конашевич-Сагайдачний. Військо Запорозьке і Хотинська війна. Козацько-селянські повстання 20–30-х років XVII ст. «Ординація Війська Запорозького».</p>

<p>«низове козацтво», «курінь», «покозачення».</p> <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – розташувати в хронологічній послідовності відомості про формування козацтва як окремого соціального стану; – показати на карті об'єкти, наявність яких свідчить про формування козацького стану; – охарактеризувати військово-політичну організацію козацтва; – описати традиції, звичаї й побут козаків, історико-культурні пам'ятки доби; – визначити причини та наслідки: виникнення козацтва і Січей, активності козацтва в морських і суходільних походах у Кримське ханство, Османську імперію, Московське царство; козацько-селянських повстань 1590-х і 1620–1630-х років; <p>обґрунтувати власні судження про Дмитра Вишневецького, Северина (Семерія) Наливайка, Петра Конашевича-Сагайдачного.</p>	
<p><u>Тема 8. Національно-визвольна війна українського народу середини XVII ст.</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – хронологічні межі національно-визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького; – дати укладення Зборівської угоди та «Березневих статей»; – устрій Війська Запорозького – української козацької держави. <p>РОЗУМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Хмельниччину як національно-визвольну, соціальну та релігійну війну; – Військо Запорозьке як незалежну станову (козацько-гетьманську) військову державу (що не мала міжнародного юридичного визнання); – особливості здійснення владних повноважень Богданом Хмельницьким; – поняття «Гетьманщина», «Генеральна рада», «гетьман», «генеральна старшина», «універсал», «полк», «сотня». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – розмістити в хронологічній послідовності битви і походи Національно-визвольної війни, рішення про політичні союзи та угоди Війська Запорозького з іншими державами; – показати на карті кордони Української козацької держави, основні напрямки походів і місця битв Національно-визвольної війни; 	<p>Передумови Національно-визвольної війни. Богдан Хмельницький. Козацько-кримський союз. Події 1648–1649 рр. Зборівський договір. Події 1650–1651 рр. Битва під Берестечком і Білоцерківський договір. Іван Богун. Битва під Батогом. Молдавські походи. Облога Жванця. Українська козацька держава – Військо Запорозьке. Адміністративно-територіальний устрій. Соціально-економічні реформи. Зовнішня політика: у пошуку союзників. Українсько-московський договір 1654 р. Воєнно-політичні події 1654–1655 рр. Віленське перемир'я. Українсько-шведсько-трансильванський союз.</p>

<ul style="list-style-type: none"> – розповісти про перебіг Національно-визвольної війни; – зіставити умови Зборівського і Білоцерківського договорів, «Березневих статей»; – визначити причини та наслідки: Національно-визвольної війни українського народу, укладення українсько-московського договору 1654 р., утворення українсько-шведсько-трансильванського союзу; – охарактеризувати устрій Війська Запорозького – української козацької держави; – проаналізувати відносини Війська Запорозького з державами-сусідами; <ul style="list-style-type: none"> – обґрунтувати власні судження про державотворчу та військово-політичну діяльність Богдана Хмельницького, його сподвижників. 	
Тема 9. Козацька Україна наприкінці 50-х років XVII – на початку XVIII ст.	
<p>ЗНАТИ: дати укладення Гадяцької угоди, Корсунського договору і «Вічного миру», Карловицького мирного договору, проведення «Чорної ради» під Ніжином, укладення угоди між Іваном Мазепою і Карлом XII, Конституції Пилипа Орлика;</p> <ul style="list-style-type: none"> – етапи заселення українцями й адміністративний устрій Слобідської України. <p>РОЗУМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Гетьманщину другої половини XVII – початку XVIII ст. як місце змагань за зміцнення інститутів держави і збереження державного суверенітету; – поняття «Руїна», «Чорна рада», «козацьке бароко». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – розташувати в хронологічній послідовності відомості про змагання українців за зміцнення інститутів держави і збереження державного суверенітету в період «Руїни» і гетьманування Івана Мазепи, а також про міждержавні угоди, що стосуються України; – простежити на основі карти хід боротьби за утвердження козацького устрою та державного суверенітету на теренах України; – охарактеризувати адміністративно-територіальний устрій, господарське та повсякденне життя Гетьманщини, Слобожанщини і Запорожжя (Війська Запорозького Низового); – проаналізувати зміст і визначити сутність Гадяцької угоди, політики Російської держави («Договірних статей») щодо українських земель, Конституції Пилипа Орлика; 	<p>Іван Виговський. Гадяцька угода. Україно-московська війна. Конотопська битва. Початок Руїни. Юрій Хмельницький. Розкол Гетьманської держави. Павло Тетеря та Іван Брюховецький. Андрусівське перемир'я. Петро Дорошенко. Спроби об'єднання Лівобережної та Правобережної Гетьманщини. Дем'ян Многогрішний. Іван Самойлович. Чигиринські походи. Бахчисарайський мир. «Вічний мир». Правобережне козацтво в останній чверті XVII ст. Заселення і розвиток Слобідської України. Слобідські козацькі полки. Запорозьке козацтво. Іван Сірко. Гетьманщина в часи Івана Мазепи. Пилип Орлик і його Конституція. Ліквідація козацтва на Правобережній Україні. Церковне життя. Освіта. Архітектура. Образотворче мистецтво.</p>

<ul style="list-style-type: none"> – визначити причини і наслідки періоду «Руїни», військово-політичного виступу Івана Мазепи; – обґрунтувати власні судження про діяльність козацьких гетьманів, кошових отаманів, діячів церкви та культури; <p>розпізнати пам'ятки українського мистецтва в стилі бароко.</p>	
<p><u>Тема 10. Українські землі в 20–90-х роках XVIII ст.</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – хронологічні межі існування Нової Січі; – період розгортання гайдамацького й опришківського рухів; – дати остаточної ліквідації гетьманства, козацького устрою і відновлення кріпосництва в Слобідській та Лівобережній Україні, включення Галичини до складу Австрійської монархії та Правобережжя і Волині до складу Російської імперії. <p>РОЗУМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – причини втрати українцями державності; – внесок Києво-Могилянської академії в розвиток освіти; – поняття «паланка», «гайдамаки», «Коліївщина», «опришки», «козацькі літописи». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – розташувати в хронологічній послідовності події, що засвідчують наступ на українську державність з боку Російської імперії; – показати на карті території утворень, що зберігали ознаки української державності (Гетьманщини, Нової Січі, Слобідської України), українські землі, які потрапили до складу Російської імперії та Австрійської монархії внаслідок російсько-турецьких воєн, поділів Речі Посполитої, ліквідації Кримського ханства; райони розгортання гайдамацького та опришківського рухів; – охарактеризувати політику Російської й Австрійської імперій щодо українських земель; – встановити причини і наслідки скасування гетьманства, ліквідації Запорозької Січі, приєднання Правобережжя, Поділля, Волині та Кримського ханства до Росії, гайдамацького руху на Правобережжі, опришківського руху на Підкарпатті; – обґрунтувати власні судження про діяльність козацьких гетьманів і кошових отаманів, ватажків селянських виступів, діячів культури 	<p>Імперський наступ на автономію Гетьманщини. Павло Полуботок. Данило Апостол. Нова Січ. Кирило Розумовський. Ліквідація гетьманства і козацького устрою в Україні. Підкорення Кримського ханства. Колонізація Півдня України. Правобережна Україна. Гайдамаки. Коліївщина. Буковина, Східна Галичина, Закарпаття. Рух опришків. Поділи Речі Посполитої: зміни у становищі Правобережної України та західноукраїнських земель. Освіта і наука. Києво-Могилянська академія. Григорій Сковорода. Архітектура. Образотворче мистецтво. Музика.</p>

<p>XVIII ст.; визначити особливості розвитку культури періоду козацького бароко.</p>	
<p><u>Тема 11. УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ У СКЛАДІ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст.</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – дати входження українських територій до складу Російської імперії, назви і час існування козацьких формувань після ліквідації Запорозької Січі (Задунайська січ, Азовське козацьке військо, Чорноморське / Кубанське козацьке військо), час початку індустріальної революції в Україні, діяльності осередків національного та опозиційних рухів, Кирило-Мефодіївського братства; – хронологічні межі найбільших соціальних виступів першої половини XIX ст. (селянські виступи під проводом Устима Кармелюка на Поділлі, повстання військових поселенців на Харківщині, селянські рухи «Київська козаччина» і «Похід у Таврію за волею») <p>РОЗУМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – вплив індустріальної революції на розвиток міст, торгівлі, транспорту, соціальну структуру суспільства; – роль Харківського і Київського університетів як центрів українського національного відродження; – програмні положення та ідейні засади діяльності Кирило-Мефодіївського братства; – роль загальноросійського і польського визвольних рухів в історії України; – розбіжності в цілях українського, російського і польського рухів на території України; – поняття «чумакування», «порто-франко», «індустріальна революція (промисловий переворот)». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – показати на карті зміни української території наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст., місця діяльності політичних і національно-культурних організацій, території, охоплені соціальними протестами; – охарактеризувати політичний і соціально-економічний стан українських земель, особливості першого етапу індустріальної революції, розгортання національного руху, діяльність Кирило-Мефодіївського братства; 	<p>Політика Російської імперії щодо українських етнічних територій. Козацтво після ліквідації Запорозької Січі. Соціально-економічне становище. Села і міста. Торгівля. Чумацький промисел. Криза кріпосницької системи. Початок індустріальної революції. Нова модель соціально-економічного розвитку Півдня України. Порто-франко Одеси. Початок українського національного відродження. Формування сучасної української національної самосвідомості. Новгород-Сіверський автономістський гурток. Харківський осередок українського руху. Кирило-Мефодіївське братство. Польський національно-визвольний і російський опозиційний рухи на території України. Польське повстання 1830–1831 рр. і його наслідки для України. Соціальні рухи.</p>

<ul style="list-style-type: none"> – пояснити вплив індустріальної революції на соціально-економічний розвиток України, значення діяльності Кирило-Мефодіївського братства для національного руху; – обґрунтувати судження про історичне значення діяльності Івана Котляревського, Тараса Шевченка, Миколи Костомарова, Пантелеймона Куліша. 	
<p><u>Тема 12. УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ У СКЛАДІ АВСТРІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст.</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – дати входження українських територій (Галичини, Буковини) до Австрійської імперії; – період діяльності «Руської трійці», хронологічні межі «Весни народів», соціальних виступів першої половини XIX ст. (рух опришків на Прикарпатті, виступи під проводом Лук'яна Кобилиці на Буковині). – причини, які зумовили провідну роль греко-католицької церкви і духівництва в українському русі Галичини; – ідейні засади діяльності гуртка «Руської трійці», Головної руської ради; – історичне значення альманаху «Русалка Дністровая»; – поняття «будителі», «Весна народів». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – показати на карті Галичину, Буковину і Закарпаття у складі Австрійської імперії, місця діяльності громадсько-культурних організацій; – охарактеризувати політичний і соціально-економічний стан українських регіонів у складі монархії Габсбургів, йосифінські реформи та їх вплив на західноукраїнське суспільство; – визначити наслідки діяльності «Руської трійці», революції 1848–1849 рр., роль греко-католицького духівництва в житті західноукраїнського суспільства, особливості українського руху в Закарпатті та Буковині; <p>обґрунтувати судження про історичне значення діяльності Маркіяна Шашкевича, Олександра Духновича.</p>	<p>Політика Австрійської імперії щодо українських територій. Йосифінські реформи. Соціальні протести. Початок українського національного відродження. «Будителі» Закарпаття. Товариство галицьких греко-католицьких священиків. «Руська трійця». Європейська революція 1848–1849 рр. в українських регіонах Австрійської імперії. Соціальні рухи. Скасування панщини. Головна руська рада та її національна програма. Газета «Зоря Галицька». Перший досвід парламентської діяльності.</p>
<p><u>Тема 13. Культура України наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст.</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – дати заснування університетів у Харкові та Києві, відновлення діяльності Львівського університету, виходу друком «Енеїди» Івана Котляревського, «Кобзаря» Тараса Шевченка. 	<p>Повсякденне життя. Становище жінки. Умови розвитку культури. Освіта. Львівський університет. Відкриття університетів у Харкові та Києві. Поступ науки. Видатні вчені. Культурно-освітні товариства. Розвиток української</p>

<p>РОЗУМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – суперечності розвитку української культури під впливом модернізаційних процесів і політики Російської та Австрійської імперій; – причинно-наслідковий зв'язок між модернізаційними процесами та змінами в житті й побуті людини; – значення історичних пам'яток, фольклору й етнографії в дослідженні національних ознак українців і формуванні національної свідомості; – пошук науково-історичних підвалин української самобутності як частину національного руху; – поняття «класицизм», «романтизм», «національна ідея». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – охарактеризувати розвиток освіти, науки й культури в Україні, формування нової української літератури та сучасної літературної мови; – визначити особливості розвитку освіти, науки і культури, причини і наслідки культурних зрушень, особливості повсякденного життя; – пояснити зумовленість культурних процесів потребами національного розвитку, суперечливі наслідки модернізаційних процесів для розвитку національної освіти і культури; – узагальнити діяльність Івана Котляревського, Тараса Шевченка, Пантелеймона Куліша, Миколи Гоголя, Василя Каразіна, Григорія Квітки-Основ'яненка, Петра Гулака-Артемівського, Євгена Гребінки, Михайла Максимовича, Михайла Остроградського; <p>розпізнати й описати пам'ятки архітектури та образотворчого мистецтва, виконані під впливом художніх принципів класицизму і романтизму.</p>	<p>літератури. Становлення сучасної української літературної мови. «Енеїда» Івана Котляревського. Тарас Шевченко і його «Кобзар». Творчість Пантелеймона Куліша і Миколи Гоголя. Музика, театр, образотворче мистецтво, архітектура.</p>
<p>Тема 14. УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ У СКЛАДІ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ в другій половині XIX ст.</p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – хронологічні межі Східної (Кримської) війни, дати скасування кріпацтва і панщини, будівництва першої залізниці Одеса–Балта, створення Київської громади, Південно-Західного відділу Російського географічного товариства, Братства тарасівців, ухвалення Валуєвського циркуляру та Емського указу. – особливості проведення «великих реформ» 1860–1870-х років в Україні; – причинно-наслідковий зв'язок між аграрними реформами і розгортанням індустріальної революції, розвитком міст, залізничного будівництва, змінами в соціальній структурі населення, зародженням робітничого і соціал-демократичного рухів; 	<p>Українське питання в контексті міжнародних відносин. Східна (Кримська) війна 1853–1856 рр. Ліквідація кріпацтва та реформи 1860–1870-х років. Модернізація промисловості й сільського господарства. Розширення внутрішнього ринку. Торгівля. Урбанізація. Будівельна лихоманка. Розвиток залізничного транспорту. Зміни в соціальній структурі суспільства. Формування інтелігенції й робітництва (пролетаріату). Родини українських підприємців. Громадівський рух 1860–1890-х рр. Київська громада. Хлопомани. Польське повстання 1863–1864 рр. та його наслідки для України. Південно-Західний відділ Російського</p>

<ul style="list-style-type: none"> – роль інтелігенції в розвитку українського національного руху та осучасненні суспільства; – вплив заборонних актів російської імперської влади (Валуєвського циркуляру, Емського указу) на динаміку розвитку українського руху; – поняття «індустріалізація», «урбанізація», «інтелігенція», «громадівський рух», «земство». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – охарактеризувати особливості соціально-економічних перетворень в Україні у пореформений період, погляди і діяльність громадівців 1860–1890-х років; – визначити причини й наслідки селянської реформи 1861 р., особливості інституційного етапу в розвитку українського руху, значення громадівського руху; – пояснити роль і місце України в господарському житті Російської імперії; – охарактеризувати кримськотатарське національне відродження; <p>обґрунтувати судження про історичне значення діяльності Володимира Антоновича, Михайла Драгоманова, Ісмаїла Гаспринського.</p>	<p>географічного товариства. Молоді громади. Валуєвський циркуляр і Емський указ. Володимир Антонович і Михайло Драгоманов. Братство тарасівців. Національне відродження кримських татар. Ісмаїл Гаспринський. Зародження робітничого і соціал-демократичного рухів.</p>
<p>Тема 15. УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ У СКЛАДІ АВСТРО-УГОРСЬКОЇ ІМПЕРІЇ в другій половині XIX ст.</p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – дати селянської реформи, утворення товариства «Просвіта», Товариства імені Шевченка, перших українських політичних партій. – особливості політичного, соціально-економічного й культурного розвитку українських регіонів у складі Австро-Угорської монархії; – поняття «русофіли/москвофіли», «народовці/українофіли», «радикали», «нова ера», «український П'ємонт». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – показати на карті Галичину, Буковину, Закарпаття, основні місця діяльності науково-культурних і суспільно-політичних осередків регіону; – охарактеризувати мету й діяльність товариства «Просвіта», Наукового товариства імені Шевченка; – пояснити роль і місце українських регіонів у господарському житті Австро-Угорщини, причини виникнення радикального руху, причини і наслідки трудової еміграції; – визначити напрями діяльності перших українських політичних партій у Галичині, мету і наслідки кооперативного руху; 	<p>Особливості соціально-економічного розвитку західноукраїнських регіонів. Селянська реформа в Австрійській імперії (1848 р.). Кооперативний рух. Трудова еміграція. Русофіли («москвофіли») і народовці («українофіли»). Товариство «Просвіта». Наукове товариство імені Шевченка. Народовська політика «нової ери». Розгортання руху народовців у 1880–1890-х роках у Галичині, Буковині й Закарпатті. Радикальний рух у Галичині. Іван Франко. Утворення політичних партій. Русько-українська радикальна партія, Українська національно-демократична партія. Українське представництво в Галицькому сеймі та австрійському парламенті у Відні.</p>

<p>обґрунтувати судження про історичне діяльності Юрія Федьковича, Івана Франка, Юліана Романчука, Володимира й Олександра Барвінських, Юліана Бачинського.</p>	
<p>Тема 16. Українські землі в 1900-1914 рр.</p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – дати створення основних українських політичних партій, подій російської революції 1905–1907 рр. (значущих для України), впровадження загального виборчого права в Австро-Угорській імперії, створення українських національно-культурних і військово-спортивних організацій, період проведення аграрної реформи Петра Столипіна. – тенденції й протиріччя соціально-економічного розвитку України початку ХХ ст., індустріальної модернізації, аграрної реформи Петра Столипіна, модернізації суспільно-політичного життя в Наддніпрянщині; – вплив російської революції 1905–1907 рр. на активізацію українського руху в Російській імперії; – значення австрійського конституційно-парламентського устрою для розвитку українського руху; – поняття «страйк», «народне віче», «монополізація економіки», «кооперативний рух», «політизація національного руху», «ксенофобія». <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – показати на карті українські території на початку ХХ ст., місця діяльності суспільно-політичних, національно-культурних організацій; – охарактеризувати й проаналізувати особливості соціально-економічного розвитку українських земель, діяльність українських політичних партій та інших національних організацій, український національний рух у період російської революції 1905–1907 рр., боротьбу українців за реформу виборчої системи в Австро-Угорщині; – пояснити причини і наслідки посилення тиску російської влади на український національний рух у 1907–1914 рр., результати діяльності українських парламентських громад у Державних думах; – визначити передумови розвитку українського кооперативного руху і трудової еміграції селянства; – обґрунтувати судження про історичне значення діяльності Євгена Чикаленка, Михайла Грушевського, Миколи Міхновського, Костя Левицького. 	<p>Особливості соціально-економічного розвитку. Індустріальна модернізація. Монополізація. Регіональна спеціалізація промисловості й сільського господарства. Кооперативний рух. Політизація та радикалізація українського національного руху. Створення і діяльність політичних партій, культурно-освітніх і військово-спортивних організацій. Проблеми консолідації української нації. Самостійницька й автономістська течії в національному русі.</p> <p>Наростання політичної напруженості. Події російської революції 1905–1907 рр. в Україні. Діяльність українських парламентських громад у I і II Державних думах. «Українське питання» в III і IV Державних думах. Товариство українських поступовців. Українське представництво в Галицькому сеймі та австрійському парламенті у Відні.</p> <p>Аграрна реформа Петра Столипіна та її вплив на Україну. Український політичний і національно-культурний рух у 1907–1914 рр. Реформа виборчої системи в Австро-Угорщині. Посилення тиску з боку російської імперської влади на український рух. Прояви ксенофобії та шовінізму. «Справа Бейліса».</p>
<p>Тема 17. Україна в роки Першої світової війни</p>	

<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: Перша світова війна, окупаційний режим, військове генерал-губернаторство, депортація; – сутність українського питання напередодні війни; геополітичних планів країн Антанти і Центральних держав щодо українських земель; – позиції українських політичних сил напередодні та в умовах війни; – місце, перебіг і наслідки воєнних операцій, що відбувалися на території України в 1914–1917 рр.: окупація російськими військами Східної Галичини та Північної Буковини, Горлицький прорив, Брусиловський прорив, Червневий наступ, бойові дії на Чорному морі; – бойовий шлях Легіону Українських січових стрільців; – особливості становища українців у районах бойових дій; – особливості російського окупаційного режиму на українських теренах, що входили до складу Австрії; – причини розходжень українських політичних сил у ставленні до війни; – причини та наслідки створення українських добровольчих військових формувань і сплеску добродійного руху в Україні. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – встановити синхронність подій Першої світової війни на українських територіях, що входили до складу Російської імперії та Австро-Угорщини, і на Західному фронті; – використовувати карту як джерело інформації про події Першої світової війни на українських землях; – висловити аргументовані судження щодо ставлення українських політичних сил Наддніпрянщини і західноукраїнських земель до світової війни; – охарактеризувати повсякдення різних верств населення в умовах Першої світової війни; – скласти характеристики історичних діячів: Михайла Галущинського, Вільгельма Франца фон Габсбурга-Лотрінгена (Василя Вишиваного), Андрія Жука, Григорія Коссака, Костя Левицького. 	<p>Україна в геополітичних планах країн Антанти і Центральних держав. Війна та українські політичні сили. Головна українська рада. Союз Визволення України. Загальна українська рада.</p> <p>Воєнні дії на території України в 1914–1917 рр. Українці в арміях воюючих держав. Українські січові стрільці.</p> <p>Політика Російської імперії та Австро-Угорщини на українських землях у 1914–1917 рр.</p> <p>Повсякденне життя на фронті й у тилу.</p>
<p>Тема 18. ПОЧАТОК УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ</p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: Українська революція, універсали УЦР, опозиція, 	<p>Української революції 1917–1921 рр. Українська Центральна Рада. Михайло Грушевський. Всеукраїнський</p>

<p>національно-територіальна автономія, державний переворот, автономісти, самостійники, ультиматум, інтервенція;</p> <ul style="list-style-type: none"> – етапи Української революції 1917–1921 рр.; – вплив світових подій на внутрішньоукраїнські процеси; – наслідки боротьби політичних партій за вплив на населення України; – природу виникнення, причини й наслідки війн більшовицької Росії з УНР. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – визначити хронологічні межі Української революції та синхронізувати історичні події періоду; – використовувати карту як джерело інформації про події Української революції у березні 1917 – квітні 1918 рр.; – на основі порівняльного аналізу роботи аргументовані висновки щодо основних ідей, цілей та шляхів їх досягнення українськими політичними партіями на початку Української революції; – проаналізувати й порівняти змісти універсалів УЦР, причини і наслідки укладення УНР Брестського мирного договору; – визначити чинники, що впливали на зміни курсу УЦР упродовж березня 1917 – квітня 1918 рр.; – визначити здобутки і прорахунки УЦР у державотворчому процесі, обґрунтувати висловлені судження; – давати аргументовану оцінку діяльності в період УЦР Петра Болбочана, Володимира Винниченка, Михайла Грушевського, Сергія Єфремова, Миколи Міхновського. 	<p>національний конгрес. Українізація армії. Вільне козацтво.</p> <p>Відносини Центральної Ради з Тимчасовим урядом. I Універсал Центральної Ради. Генеральний секретаріат. Володимир Винниченко. II Універсал УЦР. Збройний виступ самостійників.</p> <p>Прихід до влади у Росії більшовиків: позиція УЦР. Боротьба за владу в Києві 28–31 жовтня 1917 р. III Універсал УЦР. Внутрішня та зовнішня політика Центральної Ради після проголошення Української Народної Республіки. Встановлення кордонів. Галицько-буковинський курінь Січових стрільців.</p> <p>Події 1917 року в Криму. Курултай і Кримська Народна Республіка. Кримськотатарський національний рух.</p> <p>Початок агресії більшовицької Росії проти УНР. Проголошення в Харкові більшовицької влади в УНР. Перша війна більшовицької Росії з УНР. Бій під Крутами. IV Універсал УЦР: проголошення незалежності УНР.</p> <p>Більшовицько-російська окупація України.</p> <p>Мирний договір УНР із Центральними державами. Вигнання більшовиків із території УНР. Похід Петра Болбочана на Крим.</p> <p>Законотворча діяльність УЦР взимку–навесні 1918 р. Конституція УНР.</p>
<p><u>Тема 19. РОЗГОРТАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ. БОРОТЬБА ЗА ВІДНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОСТІ</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: гетьманат, Директорія, Чортківська офензива, націонал-комунізм, терор, продовольча розкладка, Воєнний комунізм, реквізиція, політична і трудова еміграція, лінія Керзона; – форми та основні ознаки національної державності часів Української революції: УНР за Центральної Ради, Українська Держава, УНР за Директорії, ЗУНР; – значення Акта злуки УНР і ЗУНР як вияву волі українців до консолідації етнічних земель та свідчення національної самоідентифікації населення України; – особливості розбудови Армії УНР та Української Галицької армії; 	<p>Павло Скоропадський. Українська Держава. Внутрішня та зовнішня політика. Зародження повстанського руху.</p> <p>Кримські крайові уряди. Спроби приєднати Крим до України.</p> <p>Антигетьманське повстання і відновлення УНР. Директорія. Трудовий конгрес. Симон Петлюра.</p> <p>Розпад Австро-Угорської імперії і західноукраїнські землі. Листопадовий зрив. Проголошення ЗУНР. Державне будівництво. Євген Петрушевич. Початок польсько-української війни. Галицька армія. Злука УНР і ЗУНР та її історичне значення.</p>

<ul style="list-style-type: none"> – відмінності державотворчих процесів в УНР, Українській Державі, ЗУНР; – вплив рішень Паризької мирної конференції та Варшавської угоди на перебіг боротьби за українську державність, визвольних змагань і державотворчих процесів в Україні на розвиток української культури; – значущість творчого доробку українських митців для національної і світової культури; – причини політичної еміграції українців, її центри та ідейні течії; напрями і наслідки трудової еміграції в 1914–1921 рр.; – ставлення різних груп населення до революційних процесів. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – встановити послідовність і синхронність подій Української революції (на національному, регіональному і локальному рівнях); – оперувати хронологічним і понятійним матеріалом для пояснення таких явищ, як гетьманат, денікінський режим, отаманщина, “воєнний комунізм”, червоний терор; – вказати на карті території УНР, Української Держави, ЗУНР; держави з центрами української політичної еміграції; – виявити специфіку розвитку громадського і релігійного життя, мистецтва, освіти і науки за часів УНР, Української Держави та ЗУНР; – висловити аргументоване судження про результати Української революції 1917–1921 рр.; – визначити особливості розвитку української культури та повсякденного життя людей у 1914–1921 рр.; – розкрити роль в Українській революції Марка Безручка, Нестора Махна, Михайла Омеляновича-Павленка, Олександра Удовиченка; – охарактеризувати державно-політичну діяльність Павла Скоропадського, Євгена Петрушевича та Симона Петлюри. 	<p>Український національний рух на Буковині й у Закарпатті. Хотинське повстання.</p> <p>Військова присутність Антанти на півдні України.</p> <p>Друга війна більшовицької Росії з УНР. Антибільшовицький повстанський рух. Реорганізація Директорії УНР. Державне будівництво та національна політика.</p> <p>Більшовицько-російська окупація України. Український націонал-комунізм. Формування державної системи УСРР. Політика Воєнного комунізму. Червоний терор.</p> <p>Отаманщина. Нестор Махно. Холодноярська республіка.</p> <p>Наступ польських військ. Чортківська офензива. Окупація польськими військами території Західної області УНР. Наступ об’єднаних українських армій. Наступ білогвардійських військ на Київ. Денікінський режим в Україні. Перший Зимовий похід. Повернення більшовицького режиму.</p> <p>Український націонал-комунізм.</p> <p>Варшавська угода. Війна союзницьких українсько-польських військ проти більшовиків у 1920 р. Розгром більшовиків під Варшавою–Замостям.</p> <p>Поразка Збройних сил Півдня Росії. Червоний терор у Криму.</p> <p>Повстанський рух 1920–1921 рр. Другий Зимовий похід. Поразка та наслідки українського визвольного руху.</p> <p>Нові тенденції розвитку культури 1914–1921 рр. Освіта. Наука. Мистецтво. Георгій Нарбут. Релігійне життя. Культурно-освітня діяльність громадських організацій.</p> <p>Повсякденне життя.</p>
<p><u>Тема 20. ВСТАНОВЛЕННЯ Й УТВЕРДЖЕННЯ КОМУНІСТИЧНОГО ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ В УКРАЇНІ</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: комуністичний режим, сталінізм, директивна економіка, Великий терор, хлібзаготівлі, продрозкладка, розкуркулення, коренізація, українізація, Голодомор, геноцид, "чорна дошка", Розстріляне відродження, культ особи, соціалістичне змагання, УАПЦ, соціалістичний реалізм; – суть, засоби впровадження та наслідки непу, політики коренізації, 	<p>Формальний та реальний статус УСРР у “договірній федерації” радянських республік. Християн Раковський. Утворення СРСР: наслідки для України. Адміністративно-територіальний поділ УСРР.</p> <p>Антибільшовицький повстанський рух. (Холодноярська республіка та інші). Масовий голод 1921–1923 рр.</p>

форсованої індустріалізації, насильницької колективізації та масових репресій;

– природу комуністичного тоталітарного режиму та особливості його встановлення в Україні;

– протиріччя між комуністичним вченням і новою економічною політикою, доктриною інтернаціоналізму та політикою коренізації, розвитком індустрії та планованою індустріалізацією, кооперуванням і колективізацією, між дійсним та визначеним конституцією 1937 р. державно-політичним статусом УРСР, пропагандистським ідеалом і реальним образом радянської людини;

– оцінки голоду 1921–1923 рр., Голодомору і масових репресій як злочинів радянського тоталітарного режиму;

– головні місця масових розстрілів, поховань жертв Голодомору та репресій національного, регіонального і локального рівнів;

– причини, методи та наслідки ідеологізації національно-культурного життя в УРСР;

– мету зросійщення більшовиками України;

– взаємозалежність між встановленням єдиновладдя Сталіна, закріпленням однопартійності, переслідуванням і ліквідацією церкви та змінами в масовій свідомості людей;

– різницю між художньо-стилістичними особливостями творів, написаних митцями Розстріляного відродження, й апологетами соціалістичного ВМІТИ:

– встановити послідовність подій історії України 1921–1939 рр.;

– вказати на карті регіони масового голоду 1921–1923 рр., Голодомору, індустріальні новобудови в УСРР, місця антибільшовицьких повстань;

– визначити причини та масштаби соціально-економічних перетворень радянського тоталітарного режиму, масових репресій, нищення української інтелігенції та політичної еміграції;

– визначити особливості втягування російською владою України до складу СРСР; спроможність застосування норм конституції “соціалізму, що переміг” у повсякденному житті радянської людини в УРСР;

– визначити особливості розвитку української культури в 1921–1939 рр.;

– обстоювати правову оцінку Голодомору як геноциду Українського народу;

– охарактеризувати громадсько-політичну та/або мистецьку діяльність Олександра Довженка, Леся Курбаса, Василя Липківського, Християна Раковського, Миколи Скрипника, Миколи Хвильового, Олександра

Впровадження непу в УСРР. Суспільно-політичне життя. Ліквідація багатопартійності.

Політика коренізації в УСРР: ставлення влади та населення. Олександр Шумський. Згорання та наслідки українізації. Микола Скрипник.

Утворення Кримської АСРР у складі РФСРР. Національна політика радянської влади в УСРР. Молдавська АСРР.

Релігійне життя в УСРР. Українська автокефальна православна церква (УАПЦ). Василь Липківський.

Хлібозаготівельні кризи. Форсована індустріалізація. Створення військово-промислового комплексу. Згорання непу і перехід до директивної економіки.

Розкуркулення і насильницька колективізація. Опір селянства. Примусові хлібозаготівлі. Голодомор 1932–1933 рр. – геноцид Українського народу. Масштаби та наслідки Голодомору. Національно-демографічні зміни.

Формування культу особи Сталіна. Порушення прав людини в умовах тоталітарного режиму. Масові репресії та їх ідеологічне виправдання. Політичні процеси 1920-х – початку 1930-х рр. Великий терор. Биківня та інші місця масових поховань жертв репресій. Припинення українізації. Посилення русифікаторської політики. Розстріляне відродження. Антицерковна політика влади та її наслідки. Ліквідація УАПЦ.

Конституція УРСР 1937 р.

Ідеологізація національно-культурного життя радянської України. Освіта. Наука. Мистецькі спілки у 1920–1930-х рр. Митці Розстріляного відродження й апологети соцреалізму. Кінематограф. Олександр Довженко.

Шумського.	
Тема 21. ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: осадництво, пацифікація, русини, східні креси, національна кооперація, інтегральний націоналізм, український націоналістичний рух, Карпатська Січ; – правовий статус західноукраїнських земель у складі Польщі, Румунії, Чехословаччини; – особливості та головні риси національної політики Польщі, Румунії, Чехословаччини щодо українського населення; – історичні умови формування ідейних течій українського руху в західноукраїнських землях; – передумови формування та зміст теорії інтегрального націоналізму; – вплив міжнародних відносин міжвоєнного періоду на долю регіону. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – синхронізувати події політичного, соціально-економічного та культурного життя українських земель у складі Польщі, Румунії, Чехословаччини та УСРР у 1921–1939 рр.; – використовувати карту як джерело інформації про розподіл українських територій між державами Центрально-Східної Європи в 1921–1939 рр.; – аргументувати особисті судження щодо діяльності Українського народно-демократичного об'єднання, Української національної партії, Української військової організації, Організації українських націоналістів; – охарактеризувати геополітичне становище Карпатської України; – визначити основні тенденції та протиріччя розвитку культури на західноукраїнських землях; – скласти характеристики історичних діячів: Августина Волошина, Володимира-Сергія Залозецького-Саса, Євгена Коновальця, Василя Мудрого, Андрея Шептицького. 	<p>Правовий статус українських земель у складі Польщі. Національна політика та міжнаціональні відносини. Осадництво. Пацифікація. Економічне і соціальне становище населення. Українська кооперація. Просвітні організації краю. Андрей Шептицький.</p> <p>Українські політичні організації. Українське народно-демократичне об'єднання. Українська військова організація й Організація українських націоналістів. Євген Коновалець.</p> <p>Українські землі у складі Румунії. Татарбунарське повстання. Суспільно-політичне життя. Українська національна партія.</p> <p>Українські землі у складі Чехословаччини. Правовий статус Закарпаття. Суспільно-політичне й економічне життя. Карпатська Україна. Карпатська Січ. Августин Волошин.</p> <p>Культурне й релігійне життя на західноукраїнських теренах в умовах іноземного панування. Політичне та культурне життя української політичної еміграції.</p>
Тема 22. УКРАЇНА В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: країна-агресор, пакт, радянізація, бліцкриг, окупаційний режим, евакуація, мобілізація, новий порядок, похідні групи, чорносвітники, остарбайтери, воєнний злочин, Голокост; – природу Другої світової війни як найбільшої за проявами і наслідками 	<p>Українське питання в міжнародній політиці напередодні Другої світової війни. Радянсько-німецькі договори 1939 р. Початок Другої світової війни. Українці в польській армії. Розкол ОУН. Андрій Мельник. Степан Бандера.</p> <p>Окупація Червоною армією Галичини, Волині, Північної</p>

трагедії в історії людства;

– зміст українського питання в міжнародній політиці напередодні Другої світової війни;

– цілі та напрямки німецько-радянської співпраці від серпня 1939 до червня 1941 р.;

– причини, зміст та наслідки політики радянзації Західної України;

– основні воєнні дії, що відбувалися на території України в період Другої світової війни;

– вплив окупаційного режиму на спосіб життя та свідомість населення;

– причини польсько-українського протистояння, роль німецької окупаційної влади та радянських партизанів у його загостренні;

– природу виникнення та наслідки явищ часів війни: Голокосту, таборів смерті, тактики “випаленої землі”, депортацій етнічних груп і народів;

– причини розколу ОУН, виникнення українського визвольного руху та його військово-політичної формації – УПА;

– руйнівні наслідки Другої світової війни для України;

– вплив війни на українську культуру (під окупацією, в евакуації, у вигнанні) та повсякденне життя українців.

ВМІТИ:

– встановити хронологічну послідовність і синхронізувати події Другої світової війни в Україні та поза її межами;

– використовувати карту як джерело інформації про оборонні та наступальні операції на території України, пересування ворогуючих сторін і рух лінії фронту, адміністративно-територіальні утворення часів нацистського окупаційного режиму на території України;

– висловити аргументовані судження щодо анексії Радянським Союзом у 1939–1940 рр. і радянзації нових українських територій, політичного та соціально-економічного становища в Україні напередодні німецько-радянської війни, правового статусу громадян на анексованих територіях;

– пояснити причини і наслідки окупації України та польсько-українського протистояння;

– обстоювати власні судження щодо ролі й місця українців у військових формуваннях держав Об’єднаних Націй у роки Другої світової війни та вирішення українського питання на завершальному етапі війни;

– визначити тенденції розвитку національної культури воєнної доби;

– дати історичну оцінку масштабам втрат українського народу від воєнних

Буковини, Хотинщини та Південної Бессарабії. Радянська нових територій. Масові політичні репресії 1939–1940 рр.

Політичне та соціально-економічне становище в Україні напередодні німецько-радянської війни. Бойові дії в 1941–1942 рр. Відступ Червоної армії. Мобілізаційні заходи. Тактика “випаленої землі” та інші злочини комуністичного тоталітарного режиму.

Опір окупантам. Український визвольний рух. Проголошення Акта відновлення Української Держави. Поліська Січ. Тарас Бульба (Боровець).

Окупація України військами Німеччини та її союзниками. Новий порядок. Колабораціонізм. Самоврядування під німецькою окупацією. Остарбайтери. Військовополонені. Концтабори. Масове знищення мирного населення. Голокост. Трагедія Бабиного Яру. Праведники народів світу в Україні. Олена Вітер.

Українська повстанська армія. Роман Шухевич. Українсько-польське протистояння. Українська головна визвольна рада. Радянський партизанський рух. Сидір Ковпак.

Бойові дії 1942–1943 рр. Бої на Лівобережжі влітку–восени 1943 р. Чорносвітники. Битва за Дніпро. Вигнання німецьких військ та їхніх союзників з Правобережної та Південної України. Депортація кримських татар та інших народів Криму. Завершення бойових дій на території України.

Українці у військових формуваннях держав Об’єднаних Націй. Внесок українського народу в перемогу над нацизмом. Українське питання на Ялтинській і Потсдамській конференціях. Ціна війни.

Культура в роки війни. Освіта і наука. Література. Образотворче мистецтво. Музика та кіно.

<p>дій, злочинів комуністичного та нацистського тоталітарних режимів, виявляти розуміння глибини трагедії українців як бездержавної нації в той час;</p> <p>– охарактеризувати одну з історичних постатей часів війни: Івана Багряного, Олени Вітер, Кузьми Дерев'янка, Олександра Довженка, Сидора Ковпака, Івана Кожедуба, Василя Порика, Олени Теліги, Ігоря Сікорського, Амета-Хана Султана;</p> <p>– висловити аргументовані судження щодо діяльності Степана Бандери, Тараса Бульби (Боровця), Андрія Мельника, Кирила Осьмака, Романа Шухевича в українському визвольному русі періоду Другої світової війни.</p>	
<p><u>Тема 23. УКРАЇНА В ПЕРШІ ПОВОЄННІ РОКИ</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <p>– зміст понять: відбудова, репатріанти, спецпоселення, космополітизм, лисенківщина, ждановщина, депортація, обмін населенням, операція “Вісла”, операція “Захід”;</p> <p>– вплив статусу УРСР як однієї із країн-засновниць ООН на її подальшу долю;</p> <p>– провідні рушії відбудови промисловості та сільського господарства;</p> <p>– причини, мотиви та наслідки ідеологічних кампаній та “чисток” активної інтелігенції радянською владою; їх вплив на культурно-освітній розвиток в УРСР;</p> <p>– основні методи радянзації західних областей УРСР;</p> <p>– депортаційні процеси повоєнних років як військово-політичні акції комуністичної влади та злочин проти українців;</p> <p>– причини та форми тривалого опору Української повстанської армії радянській владі на західноукраїнських землях;</p> <p>– протиріччя соціально-економічного, культурного, релігійного та повсякденного життя українців повоєнного часу.</p> <p>ВМІТИ:</p> <p>– встановити послідовність і синхронність подій, що відображають формування територіальних меж УРСР, масові депортації та обміни населенням, посилення радянзації та репресії у західних областях, український визвольний рух у 1944–1950-х рр., процеси відбудови господарства і культурне життя республіки, ідеологічні кампанії й чистки післявоєнного періоду;</p> <p>– визначити причини та наслідки депортацій українців із західних областей</p>	<p>Посилення радянзації та репресії у західних областях УРСР. Український визвольний рух у 1944–1950-х рр. Василь Кук. Велика блокада. Обмін населенням між Польщею й УРСР. Масові депортації (1944–1946 рр.). Операції “Вісла” і “Захід”. Ліквідація УГКЦ у 1946–1949 рр.</p> <p>Україна – співзасновниця ООН. Встановлення кордонів УРСР у міжнародних договорах. Обмін територіями 1951 р. Участь УРСР в міжнародних організаціях.</p> <p>Внутрішньополітична й економічна ситуація УРСР. Масовий голод 1946–1947 рр. Ідеологічні кампанії. “Чистки” творчої інтелігенції.</p> <p>Культура в перші повоєнні роки. Відбудова системи освіти. Наука. Література. Володимир Сосюра. Максим Рильський. Образотворче мистецтво. Музика та кінематограф.</p> <p>Повсякденне життя в перші повоєнні роки.</p>

<p>УРСР та південно-східних областей Польщі; масового голоду 1946–1947 рр.;</p> <ul style="list-style-type: none"> – за допомогою карти показати зміни в адміністративно-територіальному поділі УРСР; – висловити аргументовані судження щодо трансформації методів укріплення тоталітарного режиму; – виявити особливості діяльності українського визвольного руху в 1945–1950-х рр.; – представити власну оцінку ролі УГКЦ на західноукраїнських землях і наслідків її примусової самоліквідації в СРСР; – визначити тенденції й суперечності розвитку освіти, науки, літератури; – охарактеризувати науковий/творчий доробок Катерини Білокур, Олександра Богомольця, Сергія Лебедева, Андрія Малишка, Олександра Палладіна, Максима Рильського, Володимира Сосюри, Павла Тичини, Володимира Філатова, Юрія Яновського; діяльність Олеса Гончара, Василя Кука, Йосипа Сліпого. 	
<p>Тема 24. УКРАЇНА В УМОВАХ ДЕСТАЛІНІЗАЦІЇ</p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: десталінізація, культ особи, відлига, лібералізація, реабілітація, шістдесятники, атеїзм, раднаргоспи, децентралізація управління, зросійщення, абстракціонізм; – причини та наслідки приєднання Кримської області до УРСР; – основні тенденції та протиріччя реформування промисловості і сільського господарства; – особливості функціонування репресивної машини часів сталінізму, її жертви та зміни у становищі бранців концтаборів із настанням відлиги; – суть хрущовських надпрограм; – природу зародження і форми проявів дисидентського руху в Україні; – зв'язок між розвитком культури, освіти, науки і внутрішньополітичними процесами в державі. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – встановити послідовність подій, пов'язаних з десталінізацією і лібералізацією суспільного життя, соціальною переорієнтацією та модернізацією економіки, формуванням феномену шістдесятництва і розгортанням дисидентського руху, культурним життям республіки у цей період; – синхронізувати події історії України та всесвітньої історії, що 	<p>Внутрішньополітична ситуація в УРСР у першій половині 1950-х рр. Стан промисловості і сільського господарства. Військово-промисловий комплекс.</p> <p>Участь українців у повстаннях у сталінських концтаборах. XX з'їзд КПРС. Десталінізація і лібералізація суспільного життя. Реабілітація жертв сталінських репресій.</p> <p>Адміністративно-територіальні зміни. Вхід Кримської області до складу УРСР. Зміни в управлінні господарством. Раднаргоспи. Соціальні наслідки економічної політики другої половини 1950-х – першої половини 1960-х рр.</p> <p>Зародження дисидентського руху в Україні та його течії. Левко Лук'яненко. Антирадянські виступи 1960-х рр.</p> <p>Науково-технічна революція: внесок українців. Сергій Корольов. Реформи освіти та процеси зросійщення. Антирадянська кампанія. Відлига в мистецтві. Ліна Костенко. Іван Драч. Василь Стус. Розвиток спорту.</p>

<p>відображають модернізаційні процеси в економіці;</p> <ul style="list-style-type: none"> – використовувати карту як джерело інформації про адміністративно-територіальний устрій УРСР, його зміни; – визначити причини та наслідки посилення зросійщення українського суспільства; – оцінити темпи впровадження науково-технічної революції в господарське життя; – обстоювати власні судження щодо тенденцій розвитку культури у період відлиги та зародження дисидентського руху й шістдесятництва; – охарактеризувати громадську/ наукову/ мистецьку діяльність Віктора Глушкова, Алли Горської, Івана Драча, Ліни Костенко, Сергія Корольова, Левка Лук'яненка, Сергія Параджанова, Івана Світличного, Василя Стуса, Леся Танюка. 	
<p>Тема 25. УКРАЇНА В ПЕРІОД ЗАГОСТРЕННЯ КРИЗИ РАДЯНСЬКОЇ СИСТЕМИ</p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: застій, дефіцит, розвинений соціалізм, партійна номенклатура, системна криза, Українська гельсінська група, самвидав, правозахисний рух, командно-адміністративне управління; – взаємозалежність суспільно-політичного та економічного життя в добу застою; – суть спроб реформувати командну економіку в другій половині 1960-х рр.; – причини активізації дисидентського руху в другій половині 1960-х – на початку 1970-х рр. і репресій щодо учасників УГГ, застосування заходів примусового лікування, висунення звинувачень у кримінальних злочинах; – особливості основних течій дисидентського руху (національної, правозахисної, релігійної); – протиріччя розвитку культури, освіти, науки в період застою. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – встановити хронологічну послідовність і синхронність подій, що відображають кризові явища доби застою, розгортання діяльності різних течій дисидентського руху в УРСР, культурне життя в УРСР та участь української діаспори у процесах національного відродження; – використовувати карту як джерело інформації про політичне, соціально-економічне життя УРСР у цей період; – визначити причинно-наслідкові зв'язки політико-ідеологічної кризи радянського ладу в УРСР; 	<p>Економічна ситуація в УРСР. Продовольчі програми. Ідеологічні орієнтири партійно-радянського керівництва. Конституція УРСР 1978 р. Зміни в соціальній та національній структурі населення.</p> <p>Дисидентський рух: течії, форми і методи боротьби. Іван Дзюба: “Інтернаціоналізм чи русифікація”. Михайло Брайчевський: “Приєднання чи возз'єднання”.</p> <p>Українська громадська група сприяння виконанню Гельсінських угод (УГГ). Самвидав. “Український вісник”. “Смолосокип”. В'ячеслав Чорновіл.</p> <p>Відродження пам'яті про Голодомор. Українська діаспора та її внесок у відродження України.</p> <p>Кримськотатарський національний рух. Мустафа Джемільєв. Розвиток освіти та науки. Формування опозиційних течій у культурі. Українське мистецтво. Досягнення українських спортсменів. Молодіжний неформальний рух в Україні.</p>

<ul style="list-style-type: none"> – порівнювати, аналізувати, робити аргументовані висновки щодо економічного розвитку УРСР у другій половині 1950-х – 1960-х рр. і в 1970-ті – на початку 1980-х рр.; – оперувати ключовими поняттями теми для характеристики соціальної сфери; – оцінити методи і засоби реалізації учасниками УГГ мети і завдань правозахисного руху, їхні здобутки у сфері захисту прав людини в СРСР; – виявити суперечливі процеси в розвитку освіти, науки, літератури; – охарактеризувати кримськотатарський національний рух, політичну діяльність Петра Шелеста і Володимира Щербицького, правозахисну – учасників УГГ; – висловити аргументовані судження щодо громадської/ наукової/ творчої діяльності Миколи Амосова, Олега Антонова, Михайла Брайчевського, Петра Григоренка, Мустафи Джемільєва, Івана Дзюби, Роберта Конквеста, Платона Майбороди, Володимира Маняка, Джеймса Мейса, Івана Миколайчука, Євгенії Мирошниченко, Сергія Параджанова, Марії Приймаченко, Омеляна Пріцака, Миколи Руденка, Євгена Сверстюка, Василя Симоненка, Анатолія Солов'яненка, В'ячеслава Чорновола, Романа Шпорлюка, Тетяни Яблонської, Петра Яцика. 	
<u>Тема 26. ВІДНОВЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ</u>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: системна криза, перебудова, гласність, плюралізм, інфляція, андеграунд, неформальні організації, путч, національно-демократичний рух, суверенітет, Революція на граніті; – передумови, протиріччя та наслідки політики перебудови і гласності в УРСР; – тенденції соціально-економічного і політичного життя та зовнішньополітичні обставини, що сприяли розгортанню національно-демократичного руху, падінню авторитету КПУ і формуванню багатопартійності; – значення прийняття Декларації про державний суверенітет України й Акта проголошення незалежності України; – Референдум 1 грудня як акт підтримки абсолютною більшістю населення України проголошення державної незалежності. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – встановити хронологічність і синхронність подій перебудови; 	<p>Початок перебудови в СРСР. Чорнобильська катастрофа. Стан економіки. Шахтарські страйки. Поглиблення диспропорцій рівня життя населення.</p> <p>Гласність і політичний плюралізм на українських теренах. Активізація національно-демократичного руху. Зміни в політичному керівництві УРСР. Формування багатопартійної системи.</p> <p>Культурно-мистецьке життя як вираз суспільних настроїв. Фестиваль “Червона рута”. Релігійне відродження.</p> <p>Вибори до Верховної Ради УРСР і до місцевих рад 1990 р. Декларація про державний суверенітет України. Революція на граніті.</p> <p>Створення Автономної Республіки Крим. Меджліс кримськотатарського народу. Спроба державного перевороту в СРСР у серпні 1991 р.</p> <p>Акт проголошення незалежності України. Референдум і</p>

<ul style="list-style-type: none"> – використовувати історичну карту для інтерпретації, реконструкції та пояснення подій цього періоду; – виявити послідовність і суперечливість змін у політичному житті України; – висловити аргументовані судження щодо спроби державного перевороту в СРСР у серпні 1991 р., його наслідків в Україні; ролі й місця України в загальносоюзних суспільно-політичних процесах у першій половині 1991 р.; – пояснити причини Революції на граніті та її значення у відновленні Україною незалежності; – скласти характеристики історичних діячів періоду боротьби за відновлення державної незалежності України: Леоніда Кравчука, В'ячеслава Чорновола. 	<p>вибори Президента України 1 грудня 1991 р. Леонід Кравчук. Розпад СРСР. Міжнародне визнання України.</p>
<p><u>Тема 27. СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ ЯК НЕЗАЛЕЖНОЇ ДЕРЖАВИ</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: державотворення, купоно-карбованець, тіньова економіка, інвестиції, дефолт, корупція, багатовекторність зовнішньої політики, євроінтеграція, приватизація, без'ядерний статус, меморандум, мажоритарна виборча система, конституційний договір, депопуляція, прожитковий мінімум, вплив умів, Помаранчева революція; – основні державотворчі процеси та зміни в політичному, соціально-економічному устрої України в 1990-х і першій половині 2000-х рр.; – історичну вагу та значення прийняття Конституції України, запровадження національної валюти, проголошення курсу на євроатлантичну інтеграцію; – основні ідеї та положення Конституції України; – причини нової хвилі масової трудової еміграції; – природу походження, рушійні сили та значення Помаранчевої революції. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – встановити хронологічну послідовність і синхронність подій, що відображають трансформаційні процеси і державотворення в Україні, синхронізувати їх з відповідними подіями регіональної історії, історії країн Центрально-Східної Європи; – використовувати історичну карту для інтерпретації та реконструкції подій; – визначити основні тенденції та протиріччя соціально-економічного розвитку України в 1991–1998, 1998–2004 роках; пошуків Україною зовнішньополітичних орієнтирів у перше десятиліття незалежності; – визначити причини і наслідки впливу азійської фінансової кризи та дефолту Росії 1998 р., світової фінансово-економічної кризи 2008–2009 рр. 	<p>Державотворчі процеси в умовах незалежності України. Повернення кримських татар на історичну батьківщину. Питання адміністративно-політичного статусу Криму.</p> <p>Суспільно-політичне життя. Особливості формування багатопартійності в незалежній Україні. Конституція України 1996 р.</p> <p>Економіка України в 1991–1998 рр. Запровадження гривні. Демографічні процеси. Трудова еміграція.</p> <p>Економіка України в 1998–2004 рр. Олігархічна система. Початок інтеграції української економіки в європейський і світовий економічний простір.</p> <p>Політична розбудова суспільства. Леонід Кучма. Рухи протесту на початку 2000-х рр. Конфронтація навколо острова Тузла.</p> <p>Помаранчева революція. Віктор Ющенко. Конституційна реформа 2004 р.</p> <p>Україна в системі міжнародних відносин.</p>

<p>на розвиток України;</p> <ul style="list-style-type: none"> – висловити аргументовані судження щодо перебігу державотворчих процесів в Україні в 1991–2004 рр.; впливу олігархічної системи в Україні; – охарактеризувати державно-політичну діяльність Леоніда Кучми і Віктора Ющенка. 	
<p><u>Тема 28. ТВОРЕННЯ НОВОЇ УКРАЇНИ</u></p>	
<p>ЗНАТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – зміст понять: конфронтація, економічна інтеграція, політична асоціація, Євромайдан, Революція Гідності, Небесна Сотня, нормандська четвірка, Мінські угоди, люстрація, тимчасово неконтрольована територія, антитерористична операція (АТО), гібридна війна, волонтерський рух, безвізовий режим; – домінуючі тенденції державотворчого процесу в Україні часів незалежності; – особливості соціально-економічного розвитку України в останнє десятиліття; – природу походження, рушійні сили та значення Євромайдану і Революції Гідності; – причини та наслідки агресії Російської Федерації проти України; – зовнішню загрозу щодо територіальної цілісності і недоторканності державних кордонів України як посягання на незалежність держави та безпеку її громадян; – територіальну цілісність України і недоторканість державних кордонів як головні умови суверенності та незалежності; – чинники формування громадянського суспільства в незалежній Україні; – важливість для України політичної асоціації, економічної інтеграції та впровадження безвізового режиму з Європейським Союзом. <p>ВМІТИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> – встановити хронологію подій незалежної України, які мали вплив на формування національної свідомості; – використовувати карту як джерело інформації про основні політичні й соціально-економічні події в незалежній Україні; – визначити історико-географічні умови розвитку свого населеного пункту і залежність від них дій та поглядів його мешканців; – визначити основні тенденції та протиріччя соціально-економічного розвитку України в 2005–2008, 2008–2014 і після 2014 р.; 	<p>Соціально-економічний розвиток і суспільно-політичне життя України в 2005–2013 рр. Віктор Янукович.</p> <p>Загострення відносин із Російською Федерацією.</p> <p>Революція Гідності. Небесна Сотня. Окупація та анексія Криму Російською Федерацією. Агресія Росії проти України. Російсько – українська війна. Олександр Турчинов. Петро Порошенко.</p> <p>Гібридна війна. Бойові дії на сході України. Антитерористична операція в Донецькій і Луганській областях. Добровольчі батальйони. Волонтерський рух. Реакція світової спільноти на агресію Російської Федерації проти України. Спроби мирного врегулювання.</p> <p>Соціально-економічний розвиток України після 2014 р.</p> <p>Євроінтеграційний поступ України: економічні та політичні аспекти. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Режим безвізового в'їзду в країни ЄС для громадян України.</p> <p>Особливості культурного розвитку України останнього десятиліття. Релігійне життя. Зміни в системі національної освіти. Основні тенденції розвитку науки. Розвиток спорту та здобутки українських спортсменів. Література та мистецтво. Міжнародні пісенні конкурси Євробачення в Україні. Українці у світі.</p>

<ul style="list-style-type: none">– охарактеризувати перебіг державотворчих процесів в Україні впродовж останнього десятиліття;– обґрунтувати на основі аналізу документів визнання Російської Федерації державою-агресором щодо України;– проаналізувати Звернення до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затверджене Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 р.;– визначити передумови, ознаки та наслідки агресії Росії проти України;– обстоювати власні судження щодо розвитку освіти, науки і культури в сучасній Україні;– спрогнозувати можливі шляхи розвитку України та зміни її геополітичного становища;– охарактеризувати діяльність сучасних українських політиків, науковців, митців, церковних діячів, спортсменів (Віктора Януковича, Петра Порошенка, Мирослава Поповича, Любомира Гузара, Богдана Ступки, Юрія Андруховича, Руслани Лижичко, Сусани Джамаладінової (Джамали), Святослава Вакарчука, Сергія Бубки, Віталія Кличка, Володимира Кличка, Андрія Шевченка та ін.).	
---	--

Рекомендовані джерела:

Основна література:

1. Бурнейко І.О., Хлібовська Г. М., Крижановська М.Є., Наумчук О.В. Історія України. Підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти. (Рівень стандарту). – К., – 2018. – 256 с.
2. Власов В.С. Історія України (рівень стандарту): підручник для 10 класу / В.С. Власов, С.В. Кульчицький. – К: Література ЛТД, 2018. – 256 с.
3. Гісем О.В. Історія України (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закл. загал. серед. освіти / О.В. Гісем, О.О. Мартинюк. – Харків : Вид-во «Ранок», 2018. – 240 с.

4. Історія України: підручник для студентів неісторичних спеціальностей вищих навчальних закладів / [О. М. Бут, М. І. Бушин, Ю. І. Вовк та ін.]; за заг. ред. д.і.н., проф. М. І. Бушина, д.і.н., проф. О. І. Гуржія; М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т.– Черкаси: ЧДТУ, 2016. – 644 с.

5. Литвин В. Історія України: підручник / Відп. ред. В. Смолій. НАН України. Інститут історії України. – К.: Наукова думка, 2016. – 991 с.

6. Мицик Ю.А., Бажан О.Г. Історія України. – К.: ТОВ «Видавництво «КЛІО», 2016. – 680 с.

7. Пометун О.І.: підруч. для 10 кл. / О.І. Пометун, Н.М.Гупан. – К. – УОВЦ «Оріон», 2018. – 256 с.

8. Танцюра В. І. Історія України : навчальний посібник / В. І. Танцюра, С. М. Куліш, О. О. Пересада. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2016. – 492 с.

9. Турченко Ф. Україна – повернення історії. Генеза сучасного підручника / Гол. ред. Н. Заблоцька. – К.: Генеза, 2016. – 104 с.

Інтернет-ресурси:

1. Мудрий М.М. Історія: Україна і світ: (інтегр. курс, рівень стандарту): підруч. для 10-го кл. закл. заг. серед. Освіти / М. М. Мудрий, О. Г. Аркуша. – К.: Генеза, 2018. – 288 с. – Режим доступу: <https://pidruchniki.in.ua/istoriya-ukrayina-i-svit-10-klas-mudriy-2018>.

2. Пометун О.І.: підруч. для 10 кл. / О.І. Пометун, Н.М.Гупан. – К. – УОВЦ «Оріон», 2018. – 256 с. – Режим доступу - [file:///C:/Users/Admin/Downloads/%D0%86%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F%2010%20%D0%BA%D0%BB%20%D1%84%D1%96%D0%BD%D0%B0%D0%BB%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Admin/Downloads/%D0%86%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F%2010%20%D0%BA%D0%BB%20%D1%84%D1%96%D0%BD%D0%B0%D0%BB%20(1).pdf).

3. Сорочинська Н.М., Гісем О.О. Історія України (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти. / Н.М. Сорочинська, О.О. Гісем. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2018. – 256 с. – Режим доступу:

https://lib.imzo.gov.ua/bitstream/handle/123456789/149/978-966-10-5421-8_istoriaU-10kl.pdf?sequence=7&isAllowed=y.

4. Струкевич О. К. Історія України (рівень стандарту) : підруч. для 10 кл.закл. загальн. середн. освіти. / О. К. Струкевич. — К. : Грамота, 2018. – 240 с. – Режим доступу: <https://lib.imzo.gov.ua/handle/123456789/288>.